

РЕШЕНИЕ

№ 24547

гр. София, 16.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав, в
публично заседание на 18.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разглежда дело номер **3843** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 172, ал.4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба вх. № 2329/02.04.2025 г., по описа на Административен съд София област, изпратена по подсъдност на Административен съд София-град, където е постъпила с вх. № 9024/11.04.2025 г., подадена от Делита Трейд ООД, ЕИК[ЕИК], с адрес по седалище: [населено място], Н., бул. Илиянско шосе № 2В1, представлявано от Д. Л. Д., управител, чрез адв. М. Т., с адрес: [населено място], [улица], срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка, по силата на която на 22.03.2025 г. са свалени регистрационни номера на товарен автомобил И., с [рег.номер на МПС], собственост на Делита Трейд ООД. По данни от приложенията към жалбата заповедта следва да е издадена от полицейски орган при сектор Пътна полиция, при Областна дирекция на вътрешните работи – С..
Жалбата е подадена директно пред съда. Не е приложен оспорения административен акт, както и административната преписка по издаването на същия. С разпореждане от 23.04.2025 г. заповедта е изисквана от полицейски орган при сектор Пътна полиция, при Областна дирекция на вътрешните работи – С.. С писмо от 19.05.2025 г. на заместник директора на Областна дирекция на МВР С. е представена заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-1204-000032 от 22.03.2025 г., издадена от ВПД началник група към ОДМВР С., сектор Пътна полиция, ведно с административната преписка по издаването ѝ. С представената заповед, на основание чл. 171, т.2А, б. “а” от ЗДвП, вр. чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания, на УНИКРЕДИТ ЛИЗИНГ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район Възраждане, [улица], представлявано от И. В. С. е наложена

принудителна административна мярка „прекратяване регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца“, отнети са: свидетелство за регистрация на моторно превозно средство № [ЕИК] и 2 бр. регистрационни табели С.. Видно от представения към жалбата договор за финансов лизинг на пътно превозно средство, сключен между УНИКРЕДИТ ЛИЗИНГ ЕАД и ДЕЛИТА ТРЕЙД ООД, лизинговият обект по същия е 1 бр. Хладилен товарен автомобил I.; марка I., модел D., рама: ZCFCE35B205501963 и 1 бр. Хладилен товарен автомобил I.; марка I., модел D., рама: ZCFCE35B305501597. Приложено е свидетелство за регистрация на МПС – част 1 относно автомобил с рег. [рег.номер на МПС], описан в процесната ЗПАМ № 25-1204-000032 от 22.03.2025 г. СРМПС удостоверява регистрацията на автомобил марка I., модел D., рама: ZCFCE35B305501597. В СУМПС като собственик са вписани УНИКРЕДИТ ЛИЗИНГ ЕАД и ДЕЛИТА ТРЕЙД ООД.

Следователно, за жалбоподателя ДЕЛИТА ТРЕЙД ООД е налице правен интерес от оспорване на заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-1204-000032 от 22.03.2025 г., издадена от ВПД началник група към ОДМВР С., сектор Пътна полиция, с която на основание чл. 171, т.2А, б.„а“ от ЗДвП, вр. чл. 22 от ЗАНН, на УНИКРЕДИТ ЛИЗИНГ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], е наложена принудителна административна мярка „прекратяване регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца“, като са отнети: свидетелство за регистрация на моторно превозно средство №[ЕИК] и 2 бр. регистрационни табели С..

В жалбата се излагат доводи, че водачът на хладилния автомобил Н. П. П. е нает по трудово правоотношение в Делита Трейд ООД по силата на трудов договор № 0262 от 14.06.2023 г. с длъжност „шофьор на лекотоварен автомобил“. На 22.03.2025 г., при рутинна проверка на АМ „Т.“ е установено, че Н. П. е неспособен водач, като е управлявал МПС в условията на изтърпяване на наказание „лишаване от право да управлява МПС“, влязло в сила на 23.12.2024 г. Твърди се, че Н. П. не е уведомил работодателя си за влязлото в сила наказание, както и че изобщо е имал наложено наказание за нарушение на Закона за движение по пътищата. Потвърждавал е наличността на редовни документи, в това число е заявявал, че притежава редовно СУМПС, чийто срок на действие не е изтекъл.

На следващо място жалбоподателят релевира доводи за нарушение на разпоредбите на чл. 26 от АПК, тъй като не е бил уведомен за започналото административно производство, както и нарушение на чл. 35 от АПК, поради издаване на заповедта за налагане на ПАМ при липса на изясняване в цялост на относимите факти и обстоятелства. Излагат се доводи и за несъответствие на наложената принудителна мярка с целта на закона. В заключение е изразено искане за отмяна на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-1204-000032 от 22.03.2025 г., издадена от ВПД началник група към ОДМВР С., сектор Пътна полиция като незаконосъобразна. Претендира се присъждане на разноски.

В съдебно заседания жалбоподателят Делита Трейд ООД се представлява от процесуален представител, адвокат М. Т., с надлежно пълномощно. Процесуалният представител поддържа жалбата, на изложените в същата основания. Претендира присъждане на разноски, съгласно списък.

Ответникът - ВПД началник група към Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи С., сектор Пътна полиция, редовно и своевременно уведомен, не се представлява

Не се представят данни относно датата, на която оспорената заповед е била съобщена на Делита Трейд ООД, поради което съдът приема за спазен регламентираният в чл. 149, ал.1 от АПК срок за обжалване. Жалбата е подадена от лице с правен интерес, вписан като собственик на описаното в оспорената заповед моторно превозно средство.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима.

Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-1204-000032 от 22.03.2025 г., издадена от ВПД началник група към ОДМВР С., сектор Пътна полиция, на основание чл. 171, т.2А, б.„а“ от ЗДвП, вр. чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания, на УНИКРЕДИТ ЛИЗИНГ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район Възраждане, [улица], представлявано от И. В. С. е наложена принудителна административна мярка „прекръпяване регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца“, отнети са: свидетелство за регистрация на моторно превозно средство № [ЕИК] и 2 бр. регистрационни табели С.. Принудителната мярка е наложена на Уникредит Лизинг ЕАД в качеството на собственик на товарен автомобил И. 50 Ц 35 с табели с регистрационен [рег.номер на МПС] , чието МПС е управлявано от Н. П. П., с ЕГН [ЕГН] и адрес: [населено място], ул. Просвета /1-ва/ № 24, което е установено от полицейски служители на КПДГПА при ОДМВР-С. при полицейска проверка на 22.03.2025 г., около 16:05 ч. на АМ Т., 53-ти километър в посока [населено място]. Водачът управлява моторно превозно средство след като е лишен от това право по съдебен или административен ред. Съставен е акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 3616655 от 22.03.2025 г., в който е посочено, че Н. П. П. управлява МПС в условията на изтърпяване на наказание „лишаване от право да управлява МПС“, наложено с наказателно постановление, влязло в сила на 23.12.2024 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква „а“, т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. министърът на вътрешните работи на основание чл. 165 от ЗДвП е определил да осъществяват контрол по ЗДвП следните основни структури на МВР: 1. Главна дирекция „Национална полиция“; 2. Главна дирекция „Гранична полиция“ - в района на аерогарите; 3. Областните дирекции на МВР и Столична дирекция на вътрешните работи.

От своя страна, на основание законовата делегация на чл. 172, ал. 1 ЗДвП директорът на ОДМВР – С., със Заповед № 507з-2025/14.04.2022 г. е определил длъжностните лица, оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5, буква „а“ и т. 6 ЗДвП, сред които по т. 1.5 началниците на сектори/групи „Охранителна полиция“ в РУ при ОДМВР – С. – за територията, обслужвана от съответното РУ при ОДМВР – С..

Обжалваната заповед № 25-1204-000032/22.03.2025 г. е издадена от А. Т. Г. – ВПД началник група към ОДМВР С., сектор „Пътна полиция“ ОДМВР С., който със Заповед № 8121к-15085/09.12.2024 г. е временно назначен на длъжност началник на група „Административнонаказателна дейност, отчет и анализ на пътнотранспортни произшествия и водачи“ на сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР – С. за срок от една година. Тази длъжност е в обхвата на посочената в Заповед № 507з-2025/14.04.2022 г., поради което съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

ЗППАП № 25-1204-000032/22.03.2025 г. е в изискуемата писмена форма, като съдържа фактически и правни основания за нейното издаване.

Независимо от това, съдът намира, че заповедта е издадена в нарушение на материалния закон.

Като правно основание за издаването ѝ е посочена разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б „а“ ЗДвП, съгласно която за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага ПАМ прекръпяване на регистрацията на пътно

превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година. В случая не се спори, че товарен автомобил И. 50 Ц 35 с табели с регистрационен [рег.номер на МПС] е бил управляван от Н. П. П., който не е собственик на превозното средство. Прилагането на принудителната административна мярка е обосновано с установеното при проверка обстоятелство, че водачът управлява моторно превозно средство след като е лишен от това право по съдебен или административен ред.

Видно от текста на оспорената заповед, в същата не е индивидуализирано наказателното постановление, с което на Н. П. П. е била наложена посочената санкция. ЗППАМ № 25-1204-000032/22.03.2025 г. препраща към съставения ГА № 3616655 от 22.03.2025 г., в който е посочено, че Н. П. П. управлява МПС в условията на изтърпяване на наказание „лишаване от право да управлява МПС“, наложено с наказателно постановление, влязло в сила на 23.12.2024 г.

С определение № 17152 от 20.05.2025 г. по настоящото дело на ответника са дадени указания да представи доказателства, установяващи обстоятелството, че водачът на процесния автомобил с рег. [рег.номер на МПС] - марка I., модел D., рама: ZCFCE35B30550159, към момента на извършване на проверката е управлявал МПС, след като е бил лишен от право за това, по съдебен или административен ред.

По делото е представена административната преписка по издаване на заповедта, както и съставения на Н. П. П. АУАН № ГА № 3616655 от 22.03.2025 г., и издаденото на Н. П. П. наказателно постановление № 25-1204-000425 от 24.04.2024 г., с което е санкциониран за това, че управлява МПС в условията на изтърпяване на наказание „лишаване от право да управлява МПС“, наложено с наказателно постановление, влязло в сила на 23.12.2024 г. Както в АУАН, така и в НП не е индивидуализирано наказателното постановление, с което е била наложена посочената санкция на Н. П. П.. Независимо от дадените от съда указания, такова наказателно постановление не е представено както с административната преписка, така и впоследствие. Следователно, соченото като основание за прилагане на процесната ПАМ фактическо обстоятелство, а именно, че автомобил с рег. [рег.номер на МПС] - марка I., модел D., рама: ZCFCE35B30550159, към момента на извършване на проверката е бил управляван от лице, което по надлежен ред е било лишено от право за това, е недоказано.

От изложеното следва извод, че оспорената в настоящото производство заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-1204-000032 от 22.03.2025 г., издадена от ВПД началник група към ОДМВР С., сектор Пътна полиция, с която, на основание чл. 171, т.2А, б.„а“ от ЗДвП, вр. чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания, на УНИКРЕДИТ ЛИЗИНГ ЕАД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район Възраждане, [улица], представлявано от И. В. С. е наложена принудителна административна мярка „прекратяване регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца“ и са отнети: свидетелство за регистрация на моторно превозно средство №[ЕИК] и 2 бр. регистрационни табели С. е незаконосъобразна, като издадена при липса на законовите предпоставки, обуславящи прилагането на конкретната принудителна административна мярка, което налага нейната отмяна.

При този изход на делото в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените разноски по делото, представляващи внесена държавна такса в размер на 50 лева. и заплатено адвокатско

възнаграждение в размер на 1080 лева

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, III отделение, 16 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-1204-000032 от 22.03.2025 г., издадена от ВПД началник група към Областна дирекция на вътрешните работи - С., сектор Пътна полиция.

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи – С. да заплати на Делита Трейд ООД, ЕИК[ЕИК], с адрес по седалище: [населено място], Н., бул. Илиянско шосе № 2В1, сумата от 1130 /хиляда сто и тридесет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. последно от Закона за движение по пътищата.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: